

Kennel Metrinelund og Svend Buchhave

Da morsingboen Svend i 1960'erne slog rod i det fynske med Karen blev de lærere på hver sin fri - og efterskole, og Svend var ikke jæger. I 1973 køber de en lille gård, der får navnet Metrinelund - døtrene Mettes og Trines navne indgår i gårdsnavnet, som også lægger navn til kennel, opdræt af mohairgeder, gotlandfår og heste. De sidste har datteren Trine nu taget med sig ud på hendes gård

Da Svend har fået jord under neglene, bliver han grebet af jagten og har en krydsningshund, der er rigtig god til jagt. Metrinelund ligger på samme vej som Kennel Frydenlund, hvor pointermanden Knud Hansen boede. Her havde Leif Frandsen, Kennel Gulla også sin gang.

I 1981 forærer han Svend en drægtig tæve, Gulla Tanja.

Af kuldet beholder Svend selv Gulla Vanja. Hun var en lille charmerende hund, der var rigtig god til slyngeljagter, mindre god til markprøver.

I marken blev Knud Hansen og Leif Frandsen læremestre.

Villy Stødkilde har været en god læremester i apportering

I foråret -83 var Svend ude at træne med Knud Hansen. Vanja var tilsyneladende over løbetiden, så den blev lukket ind i stalden sammen med Frydenlunds Volle, mens Svend og Knud nød en kop kaffe.

Da Svend skulle ud at hente Vanja, hang hun sammen med Volle. Den amoureuse affære resulterede i et superkuld, bl.a. Maja, Sippe og Pele. Hvalpene skikkede sig vel, da de senere kom på udstilling i Odense. blev Svend forundret over, hvor smukke hundene egentlig var.

Maja blev stammoder i Kennel Villestoft. Sippe fik Leif Frandsen. Hun var rigtig god i marken og klarede sig også pænt på bænke. Leif Frandsen døde pludselig efter en træningstur, og herefter overtog Svend hende.

Pele var en superhund, som Svend også var på prøver med i Tyskland. Her fik han kontakt med Karl Wolff, formand for Tysk Pointerklub. Svend stod og manglede en hvalp og ville have Sippe parret, og da havde han Tyskland i tankerne, men Karl Wolff var i Frankrig på det tidspunkt, så Sippe blev parret med Sønderjydens Floss, der var en flot hund.

*Her kommer Metrinelunds Jacob og King.
Sippe får flere hvalpekuld.
Efter Søndermosens Paw falder bl.a. Yelva og Elly.*

*Pele parrer bl.a. Gulla Ena. Svend får parringshvalpen Sorfi, som bliver avlstæven i kennelen.
- Hun var rigtig god i marken, gik måske knapt stort nok, men er en hund, jeg trives med,
siger Svend. Det vil føre for vidt i denne artikel at gå i detaljer med hvalpekuld i kennelen.
Her kan man ty til klubbens årbøger hundestambogen på klubbens hjemmeside.*

I avl er der en række krav i Kennel Metrinelund. Hunden skal være pæn for øjet, være HD fri, omgængelig over for børn som voksne og i hundegård. Den skal kunne gå frit ude og være rar at have inde. Den skal helst være præmieret på mark og bæk. Så har den vist, at den er fysisk i orden.

*Svend har haft den med på praktisk jagt i et par år, hvor den har vist, at den vil følges med ham og været omgængelig over for andre hunde og jægere. Stabilitet er nøgleordet.
Man skal være ærlig over for sig selv og ikke se gennem fingre med mangler.*

*Tæven betyder ca. 70% i avlen.
Kunsten er at finde en passende han.
Lige nu er der en tendens til at vore hunde er for åbentmundede.*

I Frankrig går der i dag en stor, flot gul hanhund, som er interessant. Den har både vundet meget og avlet godt. Desværre er alderen ved at indhente den, så Svend er ikke sikker på, at han når at få parret en tæve dernede. -Vi er ikke store nok til en ren dansk afstamning. Derfor går vores avl i mange retninger, og derfor er det vigtigt at holde fast i en god tævelinje, siger Svend og funderer over, at man i realiteten ikke lægger så mange hvalpe til, som man går og tror.

Hans tæver har altid været gode til at præge hvalpene. Det er vigtigt at tage hvalpene ud af kassen, tage dem med ud i gården, så de vænner sig til stemmer og lyde. Hvalpene kommer også ind i køkkenet

til Karen, 2 voksne hunde er i øvrigt også inde på skift. Hvalpene skal være friske og følge med vægt mæssigt op til 10 dages alderen, ellers sorteres de fra, da Svends erfaring er, at svage hvalpe vil vedblive at være svage.

Ofte tager Svend 7 ugers hvalpe med på tur i mosen, hvalpene lærer selv at holde kontakt.

Der er mange parametre for udvælgelse af hvalp: udseende og temperament er væsentligt, men hvalpe ændrer sig hele tiden. Svend beholder altid to hvalpe selv, helst vil han have hele kuldet til 10 ugers alderen.

Han er i øvrigt ikke ked af at få en 4-5 måneders hvalp, men får man det, skal man have tid til at snakke med den, at tage sig af den.

Målsætningen i kennelen er at avle tilpas store hunde, som skal være elegante i marken.

De skal have en smuk hals.

Svend siger, at kigger man rundt i kenneler i DK er der karakteristiske ting, der gør sig gældende, fx hvad angår størrelse på hundene, og det understreger jo, at det er svært i væsentlig grad at ændre på sin stamme. Naturligvis er der behov for blodfornyelse i kennel Metrinelund, men tævelinjen står jo for avlen, og derfor kan man godt avle på beslægtede hunde. Det sikrer kontinuitet.

Fra kennelen er der solgt mange hvalpe til udlandet - bl.a. Italien - Sverige - Norge.

Et godt avlsmateriale + internet er nøglen, potentielle udenlandske købere er altid godt orienterede. I Norge har Karen og Svend fået gode venner i nærheden af Trondhjem, hvor de ofte er på rypejagt. En spændende jagt i et skønne terræn. Almindelige jæger er også købere til en dresseret pointer, Svend sælger jævnligt en dresseret jagthund.

I tidlig alder kommer hvalpene med på tur. Svend nævner, at i 80% af tiden træner han alene.

Han synes, at dækdressur er et problem, da den på mange måder virker som en afstraffelse på hunden. Dressuren ordnes i terrænet. Når først hunden vil stå, så står den, og så kan man lægge en line på den inden rejsning og få indlært ro i opflugt. Hunden skal lære at stoppe ved indkald.

I øvrigt gælder det om at finde sit eget system.

Gennem flere år har Svend været markprøvedommer. Det har været en glæde, og har givet hundesporten en ny vinkel. Han synes, at han har lært en del af at bedømme andres hunde.

Det bekymrer Svend, at man i vinderklasse skæver for meget til kvalitetsklasse.

Har en hund slået en konkurrent, så bør den ikke i et senere

i senere slip sættes bag denne p.g.a. fejl. Ofte er det gamle idrætsfolk, som er med i hundesport, de mister glæden ved sådanne konkurrenceregler.

Samarbejdet med øvrige dommere på prøver og samværet på møder er givende.

Det er også spændende at deltage i hundesporten som aktiv hundefører.

På et avlsseminar i vor klub ytrede Svend, at han på prøver helst ville gå med en hanhund, og den måtte gerne være gul/hvid

Generelt er klimaet godt i vor klub, men Svend finder, at det var forkert at gå fra 7 til 5 mand i bestyrelsen. I praksis er to job jo lagt ud, nemlig kassererjobbet og præmie - og pokaljobbet. Vi har en god økonomi, gode hunde og en god stemning blandt medlemmerne.

I Metrinelund er pointere en daglig glæde. Det er rart at kigge ud af vinduet og vide, at de er der. Børne børnene går ofte blandt hundene, der hurtigt kan lære at gå frit. Hunde skal ikke sorteres i kategorier som -hundesportsfolk -jægere - almindelige mennesker. Hos de to sidstnævnte får hundene ofte et længere liv. Svend bruger i høj grad sine pointere til praktisk jagt. De kan sagtens lære at holde sig inden for skyttekæden. Mange ringer og spørger Svend tilråds om stort og småt.

Der er en mose med en sø til gården. Her blev der i tidligere tider gravet tørv. I dag bliver søen brugt flittigt af hundefolk på Fyn. Der er hundetræning hver sommer på Metrinelund. I år har de været oppe på 31 deltagere. Fårefolden er en ideel træningsbane, afgrænset af et solidt hegn, og efter træningen kan hundene svale sig i søen. Da jeg var på besøg, havde tre kuld gæs just forladt den, og man kunne se, hvordan de havde afgræsset et område ved bredden.

Sammen med 8 pointere var Svend og jeg nede at se på forholdene. Det var spændende at se så mange hunde løbe frit i flok. Svend havde fortalt om rangorden i flokken. Den ældste han styrer hanflokken, og den tåler ikke, at en anden han løber foran den. Ældste tæve styrer tævesiden, og her gjaldt de samme regler.

Svend havde en fremmed han i apportdressur, og den kendte åbenbart ikke reglerne, men der var kontant afregning. Førerhannen var hurtig færdig med at afstraffe den, men så to nummer to i hierarkiet fat på at give den formastelige en omgang, og så tog flokfører Svend affære og kaldte til orden.

På Metrinelund er der en flok mohairgeder og en flok gotlænderfår. Karen har en gårdbutik med det fineste mohairgarn og strikvarer heraf. Svend har gang i en stor flok hunde, han har fasanekyllinger og ællinger og skulle just i gang med at lave en engelsk voliere ved mosen. Svend og Karen er nu gået på pension. De har nok af daglige gøremål på deres smukke gård, de overkommer givet meget og er venlige, gæstfri og spændende mennesker at være sammen med, så jeg havde en dejlig eftermiddag på Metrinelund.

Niels Mølgård Ovesen
Mejrup